

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.659 van 1 februari 2012
in de zaak A. 201.592/XIV-33.474**

In zake : Etienne DEPESTELE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Peeters
kantoor houdend te 9000 Gent
Kortrijksesteenweg 731
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Financiën
met kantoren te 1030 Brussel
North Galaxy-toren B, 26^e verdieping
Koning Albert II-laan 33, bus 15
alwaar woonplaats wordt gekozen

2. SELOR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 30 juni 2011 van het directiecomité van de FOD Financiën, waarbij de verzoeker wordt uitgesloten van verdere deelname aan de procedure voor de bevordering tot een betrekking van adviseur-generaal, dienshoofd van de cel personeelszaken (klasse A4) bij het algemeen secretariaat van de FOD financiën.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2012.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, die verschijnt in persoon, advocaat Louis De Coninck, die loco advocaat Karel Peeters verschijnt voor de verzoekende partij, inspecteur Jan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is directeur (klasse A3) bij de FOD Financiën. Hij is er werkzaam bij de stafdienst P&O, cel personeelszaken van de algemene Administratie van de Fiscaliteit.

3.2. In het Belgisch Staatsblad van 17 februari 2011 verschijnt de in competitiestelling van vijf betrekkingen van adviseur-generaal (A41) waaraan de

functie is verbonden van adviseur-generaal, diensthoofd van de Cel personeelszaken bij het Algemeen Secretariaat. Naar deze betrekkingen kan worden gesolliciteerd door de ambtenaren van de FOD Financiën die op het ogenblik van de benoemingen bekleed zijn met de klasse A3.

Volgens het bericht van in competitiestelling bestaat de sollicitatieprocedure uit vijf fasen waarvan de eerste drie eliminerend zijn. In de eerste fase wordt de ontvankelijkheid van de kandidatuur onderzocht. In de tweede fase worden de technische competenties onderzocht van de kandidaten die na de eerste fase nog verder in aanmerking komen. Dit gebeurt aan de hand van zowel algemene vragen als vragen die gericht zijn op de volgens het profiel van de betrekking vereiste technische competenties en kennis. De kandidaten moeten 60% behalen om verder te kunnen gaan naar de volgende fase. In de derde fase worden de generieke sleutelcompetenties geëvalueerd die vereist zijn voor de gesolliciteerde functie. Ook hier moet 60% worden behaald om te kunnen doorgaan naar de volgende fase. In de vierde fase worden de resultaten van de tweede en de derde fase samengevoegd rekening houdend met de weging tussen de technische competenties en de generieke competenties. Dit leidt tot een rangschikking van de kandidaten. In de vijfde fase worden de tien beste kandidaten uitgenodigd voor een interview met de leidinggevende ambtenaar of zijn afgevaardigde. Dit interview moet toelaten de motivatie van de kandidaat te evalueren maar tevens om de vereiste technische en generieke competenties per gesolliciteerd functieprofiel op een geïntegreerde manier te onderzoeken. Na dit onderhoud zal een met redenen omkleed voorstel van benoeming worden voorgelegd aan het Directiecomité.

De technische uitvoering van de testen van de tweede en de derde fase van de selectie gebeurt door SELOR.

3.3. De verzoeker dient op 28 februari 2011 zijn kandidatuur voor een van de voornoemde betrekkingen in.

Hij doorloopt met vrucht de eerste en de tweede fase maar mislukt voor de derde fase, waar hij slechts een score van 10,5/20 bekommt terwijl 12/20 nodig is om als geslaagd te kunnen worden beschouwd. Deze resultaten worden aan het Directiecomité voorgelegd.

3.4. Met een brief van 30 juni 2011 wordt dan aan de verzoeker meegedeeld dat het Directiecomité beslist heeft hem uit te sluiten van verdere deelname aan de benoemingsprocedure omdat hij bij de evaluatie van de generieke competenties slechts een score van 10,5/20 behaalde.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4.1. De verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota met twee bijgevoegd stukken neer.

4.2. De Raad van State stelt te dezen vast dat het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State niet in de mogelijkheid voorziet om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van de vordering, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde pleitnota en de bijgevoegde stukken op dergelijke feiten betrekking hebben, kunnen ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk, maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden

besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat de selectieprocedure nog lopende is en dat deze zonder schorsing zal zijn afgelopen alvorens er een uitspraak zal zijn over zijn beroep.

Volgens de verzoeker is het hoogst onwaarschijnlijk dat er binnen de eerstvolgende jaren opnieuw een dergelijke vacature komt. Gelet op zijn leeftijd is het zelfs niet onrealistisch dat er zich geen nieuwe of gelijkwaardige vacature die bij zijn profiel aanleunt voordoet, vooraleer hij op pensioen dient te gaan. Bij niet schorsing zal hij niet meer de mogelijkheid krijgen om zich kandidaat te stellen voor de open verklaarde betrekking en zal hij niet meer de kans hebben om zijn jarenlange ervaring in de sector verder aan te wenden in het algemeen belang. Bovendien zal hem also ook de mogelijkheid ontvallen om op het einde van zijn loopbaan de stijgende lijn van zijn carrière verder te zetten, wat hij als een blamage ervaart.

In elk geval wordt volgens de verzoeker zijn gezag en aanzien aangetast, nu hij reeds functioneerde als diensthoofd van de Cel Personeelszaken en de administrateur-generaal van de Fiscaliteit recent besliste dat hij die functie niet langer mag uitoefenen en hij daarbij door zijn adjunct werd vervangen. Dit betekent een flagrante en ongefundeerde aantasting van zijn waardigheid en een aantasting van zijn eer, zowel binnen de dienst waar hij werkzaam is als binnen zijn sociale omgeving. Niet alleen wordt hem een bevordering ontnomen, hij wordt zelfs gedegradeerd.

Beoordeling

6.2. In zoverre de verzoeker het verlies van een kans om zelf tot adviseur-generaal te worden benoemd als nadeel aanvoert, dient opgemerkt dat het loutere feit een benoeming te mislopen, in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. Elke deelname aan een selectie houdt immers het risico in niet gekozen te worden en alzo niet in de geambieerde functie te worden benoemd. Het betoog van de verzoeker dat hij het risico loopt dat het om zijn laatste benoemingskans gaat, overtuigt niet, aangezien hij 58 jaar is en aldus nog zeven jaar van de normale pensioengerechtigde leeftijd is verwijderd. Tevens kan de verzoeker voorkomen dat de bevorderingsprocedure tot definitieve gevolgen leidt door de benoemingen die eruit voortkomen te bestrijden.

Het betoog van de verzoeker dat hem de mogelijkheid zal ontvallen om op het einde van zijn loopbaan de stijgende lijn van zijn carrière verder te zetten, kan, gelet op het voormelde, niet worden aangenomen. Verzoekers betoog dat hij niet meer de kans zal hebben om zijn jarenlange ervaring in de sector verder in het algemeen belang aan te wenden, betreft dan weer een loutere bewering die met geen enkel concreet gegeven wordt onderbouwd.

6.3. Het betoog van de verzoeker dat hij het als een blamage aanvoelt dat hij voor de functie van adviseur-generaal niet geschikt werd bevonden, kan evenmin als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aangenomen, daar elke kandidaat die meedingt naar een bevordering moet inschatten dat hij naast de bevordering kan grijpen. Bovendien betreft dit betoog een moreel nadeel, dat in beginsel herstelbaar is door de morele genoegdoening die door een vernietigingsarrest wordt verschaft. Het betoog van de verzoeker dat hij bij een recente beslissing van de administrateur-generaal van de Fiscaliteit werd “gedegradeerd”, wat volgens hem een flagrante en ongefundeerde aantasting van zijn waardigheid en een aantasting van zijn eer uitmaakt, betreft dan weer een moreel nadeel dat niet rechtstreeks uit de bestreden beslissing blijkt voort te vloeien.

6.4. Met het nadeel dat niet overeenkomstig artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State in het enig verzoekschrift werd aangevoerd maar eerst ter terechtzitting en in de “pleitnota” van de verzoeker, kan bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel geen rekening worden gehouden.

Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat de verzoeker niet aantoonde ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen lijden.

Derhalve is niet voldaan aan alvast één van de twee cumulatieve grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing, bepaald in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 februari 2012, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

Stephan De Taeye